Załącznik nr 1. **Wersja skrócona Standardów ochrony małoletnich dla dzieci, młodzieży i rodziców/opiekunów.**

Po co jest ten dokument?

Ten dokument powstał po to, aby każde dziecko i każdy nastolatek korzystający z pomocy gabinetu wiedział, że ma prawo do bezpieczeństwa, szacunku i życzliwego traktowania.

W gabinecie pomagamy dzieciom, młodzieży i rodzicom/opiekunom w trudnościach emocjonalnych, rozwojowych, wychowawczych i diagnostycznych. Spotkania mogą mieć formę konsultacji psychologicznej, diagnozy, rozmowy wspierającej, psychoedukacji
albo pracy indywidualnej z dzieckiem.

W gabinecie obowiązują zasady, które mają chronić dzieci i młodzież przed krzywdzeniem.

Co jest dla nas ważne?

W gabinecie każde dziecko, każdy nastolatek jest ważny.

Dlatego pamiętaj:

1. Masz prawo być traktowany/traktowana z szacunkiem.
2. Masz prawo powiedzieć, jak mamy się do Ciebie zwracać.
3. Masz prawo wiedzieć, kim jest osoba, z którą rozmawiasz i czym się zajmuje.
4. Masz prawo pytać, jeśli czegoś nie rozumiesz.
5. Masz prawo powiedzieć, że coś jest dla Ciebie trudne, nieprzyjemne albo niezrozumiałe.
6. Masz prawo poprosić o przerwę.
7. Masz prawo mówić o swoich uczuciach, potrzebach i obawach.
8. Masz prawo być wysłuchany/wysłuchana uważnie i spokojnie.
9. Masz prawo do bezpieczeństwa.
10. Masz prawo do ochrony przed przemocą, krzywdzeniem, poniżaniem i zawstydzaniem.

Jak wygląda spotkanie w gabinecie?

Na spotkaniu psycholog wyjaśnia, co będzie się działo i po co wykonujemy dane zadania, rozmowę albo ćwiczenia.

Psycholog rozmawia z dzieckiem w sposób spokojny, prosty i dostosowany do jego wieku. Dziecko nie musi wiedzieć wszystkiego od razu i może zadawać pytania.

W czasie spotkania psycholog powinien:

1. mówić do dziecka z szacunkiem,
2. wyjaśniać, co będzie się działo,
3. słuchać uważnie tego, co dziecko mówi,
4. szanować emocje i granice dziecka,
5. reagować, gdy dziecko czuje się niepewnie, źle albo czegoś się obawia,
6. dbać o bezpieczeństwo dziecka.

Czego nie wolno robić wobec dziecka?

W gabinecie nie wolno:

1. krzyczeć na dziecko,
2. obrażać dziecka,
3. wyśmiewać dziecka,
4. zawstydzać dziecka,
5. poniżać dziecka,
6. straszyć dziecka,
7. stosować przemocy fizycznej,
8. stosować przemocy psychicznej,
9. naruszać granic dziecka,
10. zachowywać się wobec dziecka w sposób zawstydzający, dwuznaczny albo seksualny,
11. proponować dziecku prywatnych spotkań poza gabinetem,
12. utrzymywać z dzieckiem prywatnego kontaktu niezwiązanego z pomocą psychologiczną.

Jeżeli coś Cię zaniepokoi możesz o tym powiedzieć psychologowi, rodzicowi/opiekunowi albo innej zaufanej osobie dorosłej.

Co zrobić, jeśli dzieje się coś złego?

Jeżeli ktoś Cię krzywdzi, straszy, zawstydza, dotyka w sposób, którego nie chcesz, robi Ci zdjęcia bez zgody, namawia Cię do czegoś niepokojącego albo sprawia, że czujesz się zagrożony/zagrożona - powiedz o tym dorosłemu, któremu ufasz.

Możesz powiedzieć o tym:

1. rodzicowi lub opiekunowi,
2. psychologowi w gabinecie,
3. nauczycielowi lub pedagogowi,
4. innej osobie dorosłej, przy której czujesz się bezpiecznie,
5. odpowiedniej instytucji lub służbom, jeśli potrzebna jest pilna pomoc.

Jeśli powiesz psychologowi, że dzieje Ci się krzywda, psycholog potraktuje to poważnie. Wysłucha Cię, nie będzie Cię obwiniać i postara się pomóc. Jeśli będzie trzeba, psycholog podejmie dalsze działania, aby zadbać o Twoje bezpieczeństwo.

Ważne: dziecko nie jest winne krzywdzenia

Jeśli dziecko doświadcza krzywdzenia, nigdy nie jest temu winne.
Dziecko ma prawo powiedzieć o tym dorosłemu. Mówienie o krzywdzie nie jest skarżeniem. Jest szukaniem pomocy.

W gabinecie ważne jest, aby dziecko wiedziało, że:

1. nie jest winne temu, że ktoś je krzywdzi,
2. ma prawo prosić o pomoc,
3. ma prawo mówić o tym, co się wydarzyło,
4. ma prawo bać się, wstydzić albo nie wiedzieć, co zrobić,
5. nie musi samo radzić sobie z trudną sytuacją.

Zasady dla rodziców i opiekunów

Rodzice i opiekunowie mają prawo wiedzieć, jaki jest cel spotkań, na czym polega diagnoza lub konsultacja oraz jakie są ogólne zasady współpracy z gabinetem.

Psycholog przekazuje rodzicom/opiekunom informacje dotyczące udzielanej pomocy, z poszanowaniem dobra dziecka, zasad poufności oraz obowiązujących przepisów.

Rodzic/opiekun może zgłosić psychologowi każdą sytuację, która budzi jego niepokój w związku z bezpieczeństwem dziecka.

W sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka najważniejsze jest dobro i bezpieczeństwo małoletniego.

Dane, dokumentacja i wizerunek dziecka

Gabinet chroni dane osobowe, dokumentację i wizerunek dziecka.

Oznacza to, że:

1. informacje o dziecku i rodzinie są traktowane poufnie,
2. dokumentacja jest przechowywana w sposób zabezpieczony,
3. zdjęcia lub nagrania dziecka nie są wykonywane ani publikowane bez zgody rodzica/opiekuna,
4. informacje o dziecku nie są przekazywane osobom nieuprawnionym,
5. wyjątkiem są sytuacje, w których przepisy prawa albo bezpieczeństwo dziecka wymaga podjęcia odpowiednich działań.

Gdzie można szukać pomocy?

Jeżeli dziecko lub rodzic/opiekun potrzebuje pomocy może zgłosić się do psychologa w Gabinecie albo do odpowiednich instytucji pomocowych.

W sytuacji bezpośredniego zagrożenia zdrowia lub życia należy niezwłocznie wezwać pomoc dzwoniąc pod numer alarmowy **112**.

W Gabinecie dostępna jest również lista instytucji i numerów pomocowych, z których można skorzystać w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

Do kogo można zgłosić problem w gabinecie?

Osobą odpowiedzialną za stosowanie Standardów ochrony małoletnich w gabinecie jest:

Iwona Luboń – właściciel Gabinetu

tel. 690 56 16 05
email: psycholog@jestemgabinet.pl

Możesz zgłosić tej osobie każdą sytuację, która dotyczy bezpieczeństwa dziecka albo budzi niepokój.

Najważniejsze zdanie dla dziecka

W gabinecie masz prawo czuć się bezpiecznie. Masz prawo pytać, mówić o swoich uczuciach i zgłaszać to, co Cię niepokoi. Jeśli dzieje się coś złego - powiedz o tym dorosłemu, któremu ufasz.